

Містечко, наче прищ на бороді...

Йосип Бродський

Містечко, наче прищ на бороді,
Хизується присутністю на карті
(Топограф був, напевне, у азарті
Або з дочкою знюхався судді).

Від власних примх стомившись, Простір тут
Тягар своєї величі скидає,
Обмеживши вигадливість споруд,
А Час цілком байдуже поглядає
На циферблат і довгих стрілок біг
За склом колоніальної крамнички,
Де є усе, що виробити зміг
Наш світ: від телескопа до дрібнички.

Тут є кіно, салуни. Загалом,
Усе як скрізь, мов погляд у минуле:
Місцевий банк з розпластаним орлом
І церква, про яку усі забули,
Що мала б рятувати від гріхів
Черстві серця і душі загрубілі.
Якби тут не робили дітлахів,
То пастор би хрестив автомобілі.

Тут коники у тиші цвірінчать,
Як ввечері заведено одвіку.
Тут місяць таємницями зачать
Цікавиться, залазячи до вікон.
На вулиці не стрінешся з людьми.
Лиш інколи, газуючи завзято,
Шикарний б'юїк вихопить з пільми
Фігуру Невідомого Солдата.

Тут сниться вам не жінка у трико,
А лиш її адреса на конверті.
Тут, бачачи, що скисло молоко,
Молочник співчуває вашій смерті.
Тут можна жити, забувши календар,

Глушити бромом психіку недужу
І в дзеркало дивитись, як ліхтар
Вдивляється знічев'я у калюжу.

Переклад Олександра Грязнова